

כ"ט א"י ט"ו ס"ח
כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

משום הפסד קדשים. שאם יפר לה קודם זריקה ושוב אינה נזרית לקרבנות הללו ואסור לזרוק דם ופריך אמאי

אבל הפסד יפר לה ולזרוק דמו שלא לשמו ויותר הבשר באכילה

אין להזכיר שנוכחו שלא לשמן דכיון דהיפר לה ואינה עוד מורה

שוב אין עומדין לשמן ואפילו יזרוק

דמן סהם קריין דסתמא [שלא] לשמן קיימי וה"ק חזק דמו דסתמא

שלא לשמן קיימי אלף לשם שלמי נדבה כיון דאינה עוד מורה :

בבשי עגרת ששחמן. שלא לשם עגרת או ששחמן לפני

עגרת בערב עגרת או לאחר עגרת הדם יזרק כיו"ט עגרתו וקאי ארישא

שלא לשמן (או) לשם שלמי נדבה וע"כ הוה הבשר באכילה א' דאי

ליה ליה נדרים ונדבות קרבין כיו"ט אי"כ לא יקטיר אומרים עד הערב

ולא ילך הבשר עד הערב (דכל כמה) ילך מיקטירי אומורין בשר לא

מיסתרי באכילה ומ"מ כי נמי אין נדרים ונדבות קרבין כיו"ט מותר

לזרוק הדם ואם היה שבת לא יזרוק דהיי כמו חיקוט מדרבנן

ואסור ללמח (מותר) לזרוק הדם שלא לשמן וא"כ אמאי לא מייתי

מתני' (לעיל דף כד.) עגלה תקרב עולה ושלמים יקרבן לשלמים וי"ל

דלא דמי דהסם בשעת שמיטה היפר לה וכן בזריקה וכן בשמיטה עומד

שלא לשמן אבל הכא דבשעת שמיטה היה עומד לשמן ושמיה זריקה

עומד שלא לשמן לא מיתכשר שלא לשמן א' וי"ל דלוקר בבשי עגרת נמי

לא דמי דהסם לא נשחמו לשמן אבל הכא כיון דנשחמו לשמן [שחמ] כיון

דנשחמו לשמן דלא מכשרי שלא לשמן דבפ' תכלת (מנחות דף מז.) מביטין

להס"ם הא כבשים ששחמן לשמן ואבד הלחם מהו שמרוק דמן של

כבשים שלא לשמן כ' וא"כ הא דקאמר יזרוק מיירי ששחמו שלא

לשמן וי"ל דלא דמי דהסם כבשים משקירא בשמיטה זבח ועיקר הוצח

אבד לחם נמלא הוצח מיפסיל והוי כמו אבד אבל הכא כיון דסתמא

בשר כמו לשמן כדאמר בריש זבחים (דף כז.) הסחא נמי דשחמן

לשמן ומסוס תקנה נעשה כאילו נעשה הסחא לענין להסיר לזרוק דמן :

אלא [הב"ע] דשחט חטאת [ברישא] דאין לו תקנה לזרוק שלא לשמן דסתמא

דתנו על אחת מהם ולא. כלומר ולכן אמר ח"ק דמי מזהר אחר מזהר

דמזהר מיד לשחוט יין שחרי מנחל על אחת מהן או חטאת או עולה או שלמים וילכך הולך

[דלא תימח] דוקא ד' גלה על השלמים הוא דתנו בהקנייתן מרק אחד מן הדמים דדוקא ח' מן השלמים ילא חטאת וילכך הולך

אל מועד וקאמר (ה' ר"ע) על אחד משלשתן וצפיק חזרו מקומן (מפרש לה דמיקש דמיקש עולה ושלמים) ה"ע

איירי דזוהמא. בהם זוהמא וליט מנופה מגני (בעל ולא יחל ליה : מתני' האיש מדר בעי במוזר) שחמור' ר' יוחנן אמר

מנין הימים מיד אפי' אין הכן יזיע שחמו היירו במזר' (ה' דמירי בעי במזר' לבעי שחמו היירו מיר : ואין האשה

מדרת בנה במזר' : כדמפרש בגמרא : כ"ל ז"ל : גלה או שגלחתי. דאין קר מחלה גדולה מזהה ולא מיבעיא גילה או שגלחתי

אלא אפי' מיתה או שמיטה בדברים שאין רעו עישה מיר מהבטל המזירות ובגמרא מפרש הטעמים ודוקא כשמיטה מיר בשמיטה

לא מימו ושוב ליימים מימו אין בכך כלום אחר שהחמיל כבר למטה בזה (פ"ג) קתני בהדי הגי' או שהביא ב' שערות והא דלא תני במתני'

המזירות ופ"י אס נאמר תגלח ומחלה מבטלין [לאחר] שמישה אפי' [הכי] יחל דלא תא דבפלוניתא לא קמיירי דבגמ' פליגי בה רבי

ור' יוסי בר' יהודה א"י דלא קתני אלא מירי דבד' ארס לבעול המזירות : **דיתה** לו בהמה מופרשת. כלעיל : **גמ'** אשה לא :

דקר הלכה הוא בעי דשיך במטה לבעי על החב נחמט אבל בעי לא תימח הא דלמר בעלמא (יבמות דף קי.) קין לוכל נבילות

אין ב"ד מלוזין עליו להפרישו והאמר [ר"ב"] אף לנכחו לעשות מלוה מוטל על החב וי"ל דמיטק לא שייך אלא להסירו לעשות ולקיים מלוה

אבל להסיר מלפזור אין לו חוק והואו דפרק כהרם א"ר ר"ע (פ"ג) ה"ע קיום מלוה ופליגין שור אומר ר"י דמיטק לא שייך אלא באב

(ג) ולמח דידן. כיון דאזדריק עלה אחד מן הדמים נלחח אשתריא

בחמרא וליה לה נוזל וכיון דליה לה נוזל אי יכול למר אי אפשר

באשה מטולה : אינו יכול להפר בשום בנין קדשים : דהואיל

ואין הבעלים מתכפרים זו אין הבשר נאכל : מתקיף לה ר' יודא

אמאי. הוי בנין קדשים לזרוק דמן שלא לשמן ויחיר בשר באכילה בזריקה

דס שלא לשמן : מי לא תנו דסס יזרק. שלא לשמן : ואם היסה שבת

לא יזרק. לפי שאין הבשר נאכל בשבת שאין לייים קדשים דוחה אז

השבת : ואם זרק הורג. וכלכד שאינעוין מקטיר לערב : אי דשחט

עולא ושלמים. ברישא ה"י דאפטר למיחו לה תקנתא בזריקה אלא

הכי כתיבא על בנין דשחט חטאת ברישא דאי מיפר לה בעל מו לא

הוי ליה תקנתא דה"ל כחטאת שנתכפרו בעלים : ומנח תימרח

דכל מוז דבעי שמיט ברישא כדחגי אס גילה על אחת משלשתן ילא :

בד"א. (ג) כיון דזרק עליה אחד מן הדמים אינו יכול להפר בתגלחת

טובה האיל וזוהיה יין זו ציוס וכדלמין : אבל בתגלחת עומאה.

אע"פ שמרוק עליה אחד מן הדמים יפר ר"מ אומר אפי' בתגלחת טובה

כו' : ומ"ק אמר דל' מ.סחא תגלחת לא אפשר להפר דלא הויא עליה

מטולה משום תגלחת דאפשר לה בפאה נכרות ומוחל ליההי מגלחת :

ור' מאיר סבר כפאה נכרות איירי דוהמא : ליה לא יחל ליה ולכן יכול להפר לה לפי שכול לומר

אי אפשר בזה מטולה ילא ח"י אפי' גילה. בתוך ימי מירוחו או שגלחתי

קרביו בתוך ימי מירוחו או שמיטה הכן חוק דמי מירוחו ואפילו ציוס

אחריו : (ד' או שמיטתו קרביו. הרי זה בטלה מירוחו ודמי מחלה ילכו לו

המחלה : ונגזין ולא מועלין. כדאמרמר מטלות המטות ודמי מטות ההולכין

ליוס המלה ככונן לא נהגין ולא מועלין לא נהגין מדרבנן ולא מועלין משום דלאו בני הקרבנות עינה :

גמ' פלגה היא בנייה שהיא מור ולא האשה וריש

[אי] תוס' ד"ה כבש וכו' בבשר באכילה דאי : יביה דאי נחמק וי"ב

ואי : ב' בא"ד לא מתכשר שלא לשמן וי"ל :

מיטה וי"ל מתקן וי"ב ויע' א"מ :

וי"ב דהסם כבשים משקירא יביה מתקן וי"ב ויע' א"מ :

מתקן. וי"ב מיקנש : ר"י דתנו וכו' דלא

מיטה דוקא בלח. שנתקן מיטה בלח : ה' בא"ד מרק אחד מן הדמים

השחטין. דדוקא מן השחטין מתקן מיטה מן וי"ב

גילה על. א"מ : (ד' ד"ה קסבר וכו' ולא יחל ליה

לנכיס. מיטתו ליה לנכיס מתקן וי"ב לא

לנכות בלכך יבילות וכו' כ"ל : א"מ : (ד' בא"ד

כל מיטק הוא להשחיז און מיטתו הוא לו. כי

חזק כ"ד א"מ : א"מ : כ"ד משום כ"י מנחל ועבר

הקס. א"מ :

קסבר

קסבר

קסבר

קסבר

גליון הש"ס
מתני' עין כדלק ר"ה
שמות' ה' נסוק
ותורו דל' :
לקמן מה. [נחמס] טו.
ממנו ה. ערין כל.
נדמס : ד]

כ"ה גכ"ה ר"ה וכן
במזון ערך פלח גכ"ה [ן]
לעיל דף כד : [מטע נג.]

הגרות הב"ח
(ה) בשנת השלמים
יקרב שלמים : (ב) ר"י
ד"ה חל יזין סבר כיון
לחזיקין : (ג) ד"ה
בד"ה דקין : (ד) ד"ה
גילה דה"ל ע"ס ד"ס או
שמיט קרביו :

מטע כ"ה לקמן ל' פלח
כ"ה ור"ל אמר ר"ב"ח

הגרות מדר"ב
דנשבורג

[א] תוס' ד"ה כבש
וכו' בבשר באכילה דאי :
יביה דאי נחמק וי"ב
ואי : ב' בא"ד לא
מתכשר שלא לשמן וי"ל :
מיטה וי"ל מתקן
וי"ב ויע' א"מ :
וי"ב דהסם כבשים
משקירא יביה מתקן
וי"ב ויע' א"מ :
מתקן. וי"ב מיקנש :
ר"י דתנו וכו' דלא
מיטה דוקא בלח. שנתקן
מיטה בלח : ה' בא"ד
מרק אחד מן הדמים
השחטין. דדוקא מן
השחטין מתקן מיטה
מן וי"ב גילה על. א"מ :
(ד' ד"ה קסבר וכו' ולא
יחל ליה לנכיס. מיטתו
ליה לנכיס מתקן וי"ב
לא לנכות בלכך יבילות
וכו' כ"ל : א"מ : (ד'
בא"ד כל מיטק הוא
להשחיז און מיטתו הוא
לו. כי חזק כ"ד א"מ :
א"מ : כ"ד משום כ"י
מנחל ועבר הקס. א"מ :

כ"ט א"י ט"ו ס"ח
כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח

ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח
ב"ע כ"ט א"י ט"ו ס"ח